

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Roman Vasile Mihail, născut la 10 ianuarie 1976,
originar și domiciliat în s. Ciuciulea, r-l Glodeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.09.2014 - 16.06.2015 (prima instanță);
2. 09.07.2015 - 18.11.2015 (instanța de apel);
3. 29.01.2016 - 27.04.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 16 iunie 2015, Roman Vasile a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea i-a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către Grecu Vladimir sa admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Roman Vasile la data de 11.09.2012, în jurul orei 21.00, aflîndu-se la serviciu în calitate de paznic sezonier la bazinul acvatic din satul Ciuciulea, raionul Glodeni, care aparținea SRL ”Mic Petrol”, observîndu-l pe Rusu Vasile și Grecu Vladimir lîngă acest iaz cu o plasă de pescuit

(etre), s-a apropiat de Rusu Vasile și fără careva temei 1-a lovit cu piciorul în regiunea urechii, cauzându-i dureri fizice, după care ultimul a căzut jos și speriindu-se a fugit din acel loc. Observînd, că Rusu Vasile a fugit de la fața locului, Roman Vasile, continuîndu-și acțiunile criminale s-a apropiat în continuare de Grecu Vladimir care se afla și el la iazul dat și avînd în mînă un par de lemn lungimea de aproximativ 1 m 30 cm, 1-a lovit și pe acesta în regiunea cutiei toracice.

De la loviturile primite, Grecu Vladimir a căzut jos, striga către Roman Vasile să-l lase în pace ca să trăiască, deoarece are copii acasă, însă Roman Vasile continuîndu-și acțiunile sale, a început să-l lovească cu parul de lemn peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale grave, sub formă de traumatism toraco-abdominal închis, cu lezarea splinei și formarea unui hematom subcapsular, hematom difuz și echimoză pe partea posterioară a hemitoracelui stîng, acestea fiind periculoase pentru viață, ceia ce se confirmă prin raportul de expertiză medico - legală nr. 13 „D” din 06.02.2013, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 197 din 24.06.2014. Lezarea splinei, ca organ al activității abdominale, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

În drept, acțiunile inculpatului Roman Vasile au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – adică *”vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății ”*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Inculpatul Roman Vasile cu avocatul său, Palii Nicolae, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Roman Vasile să fie achitat, invocînd următoarele motive:

- sentința este ilegală și neîntemeiată pe probele administrate în procesul examinării cauzei în ședințele de judecată. În procesul examinării cauzei penale, acuzarea nu a prezentat probe incontestabile care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) Cod penal. La aprecierea probelor acumulate în cazul dat nu s-a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, or, probele indicate în sentință nu corespund situației de fapt și de drept;

- consideră, că declarațiile părții vătămate Grecu Vladimir sînt contradictorii cu referire la circumstanțele cauzei. Indică că, prin cererea sa din 25.09.2012, Grecu Vladimir, a solicitat încetarea urmăririi penale pe faptul cauzării leziunilor corporale deoarece a căzut jos de pe scară, aceste afirmații fiind confirmate în ședința de judecată de către martorul Șamraev Veaceslav, Molea Aurel, precum și prin fișa medicală, extras-expertiză a bolnavului de staționar nr. 14039. Consideră, că veridic și obiectiv este raportul de expertiză medico-legală nr.254, efectuat cu studierea dosarului penal în perioada 22.07- 22.12.2013 în comisie, prin care argumentat s-a ajuns la concluzia că: „leziunile corporale menționate puteau să se formeze în diferite circumstanțe; prin lovitură cu un corp contodont, prin cădere și lovirea de o suprafață cu relief neregulat, căderea de pe scară etc.”. Se mai indică că: „în legătură cu aceia, că la momentul rupturii

lipsește date despre prezența pericolului pentru viață, aceste vătămări se apreciază în baza criteriului duratei sănătății de lungă durată - mai mult de 21 zile și în acest caz se califică ca vătămări corporale medii”. În raport se mai menționează că: „concluziile referitor la calificarea vătămării corporale grave la Grecu Vladimir din rapoartele de expertiză medico - legală nr. 131 „D”, 13 „d”, 67 „d” e necesar să fie considerată ca nefondate”;

- cu referire la raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.197, din 24.06.2014, consideră că este bazat numai pe documentele medico-legale și nu se observă că de comisie s-au studiat materialile dosarului penal. Raportul nr.197, din 24.06.2014 contravine raportului nr.254, care de fapt e întocmit în comisie, însă nu-i clar și nu-i motivat de ce s-a luat în considerație la emiterea sentinței ca bază raportul nr.197, din 24.06.2014, care totuși nu exclude căderea lui Grecu Vladimir de pe scară, fără stabilirea concretă a termenului de vătămare corporală;

- instanța a reținut ca obiect prin care au fost aplicate loviturile ca fiind par de lemn, cu toate că n-a fost ridicat ori stabilit acest obiect;

- instanța nu a stabilit acțiunile intenționate a lui Roman Vasile la traumarea gravă a lui Grecu Vladimir;

- inculpatul indică, că admite că traumarea cauzată lui Grecu Vladimir putea fi cauzată din imprudență, când l-a forțat fizic să-și ia etrele, astfel acțiunile urmau să fie calificate în baza art. 157 Cod penal;

- consideră, că Grecu Vladimir în scop de răzbunare a indicat că a fost bătut de inculpat.

3.2. Partea vătămată Grecu Vladimir, prin care a solicitat casarea acesteia, cu aplicarea în privința inculpatului Roman Vasile unei pedepse mai aspre, cu executarea ei reală, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului Roman Vasile este prea blândă. Susține, că instanța de fond nu a luat în considerație faptul, că în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului, el a rămas invalid pe viață, iar inculpatul nu și-a cerut scuze pentru fapta comisă și nu i-a restituit cheltuielile suportate.

3.3. Procurorul, Crecicovschi Alina, prin care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Roman Vasile să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, și condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, invocând că:

- consideră că, sentința este întemeiată și legală în partea ce ține stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept, precum și constatarea vinovăției inculpatului Roman Vasile în fapta lui imputată;

- instanța de fond i-a stabilit inculpatului pentru faptele comise o pedeapsă prea blândă, nefiind luate în considerație principiul individualizării pedepsei;

- instanța de fond nu a luat în considerație comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, acesta invocând diferite motive, astfel, prin

comportamentul său a pus piedici la stabilirea adevărului și examinării cauzei în termeni rezonabili;

- consideră că prin aplicarea pedepsei condiționate în privința inculpatului scopurile acesteia nu vor fi atinse;

- instanța de fond nu a ținut cont de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, astfel aplicându-i o pedeapsă prea blândă, inculpatul nu a regretat de cele săvârșite;

- instanța de fond a indicat ca circumstanțe ce ar avea efecte pentru aplicarea unei pedepse mai blânde doar faptul că, inculpatul se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihatru nu se află, este căsătorit, are trei copii minori la întreținere, este angajat în câmpul muncii, are loc permanent de trai, anterior nu a fost judecat, astfel, asemenea împrejurări, nu se conțin în lista circumstanțelor atenuante stipulate în art. 76 Cod penal;

- mai indică că, instanța de fond neîntemeiat a recunoscut ca circumstanță atenuantă prevederile art. 76 alin. (1) Cod penal, încălcarea termenului rezonabil la anchetă, reținând în acest sens lipsa de activitate a organului de urmărire penală. Această circumstanță, în conformitate cu prevederile art.76 alin. (1) lit. 1) Cod penal, poate fi aplicată doar la expirarea de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor.

3.3. La data de 27.08.2015 în adresa instanței de apel, cu nr. 15872 a parvenit cererea părții vătămate Grecu Vladimir, care a retras cererea de apel înaintată de către acesta pe cazul dat, invocând că careva pretenții în privința inculpatului Roman Vasile nu are.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate și a fost menținută sentința. Cererea înaintată de către partea vătămată Grecu Vladimir privind retragerea apelului a fost admisă.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia, că inculpatul Roman Vasile a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond întemeiat s-a bazat la emiterea sentinței de condamnare pe: declarațiile părții vătămate Grecu Vladimir, declarațiile martorilor Pricop Zinaida, Grecu Mihail, Rusu Vasile, Racoviță Damian, Șamraev Veaceslav, Marc Oxana, Anița Anatolie, Molea Aurel, declarațiile medicului-expert

Sîrbulenco Andrei, declarațiile medicului-expert Cuvșinov Ion;

- procesul - verbal de cercetare la fața locului, din 30.10.2012 prin care s-a examinat marginea bazinului acvatic, situat la marginea satului Ciuciula (f.d.14, vol.I);

- *raportul de expertiză medico - legală nr.131 „D”, din 23.10.2012*, conform căruia lui Grecu Vasile i-au fost cauzate vătămări corporale grave, sub formă de traumatism toraco - abdominal închis, cu lezarea splinei și formarea unui hematom subcapsular, hematom difuz și echimoză pe partea posterioară a hemitoracelui stîng, fiind periculoase pentru viață (f.d.76, vol.I);

- *raportul de expertiză medico - legală cu nr. 13 „D” din 06.02.2013*, conform căruia lui Grecu Vasile i-au fost cauzate vătămări corporale grave, sub formă de traumatism toraco - abdominal închis, cu lezarea splinei și formarea unui hematom subcapsular, hematom difuz și echimoză pe partea posterioară a hemitoracelui stîng, fiind periculoase pentru viață (f.d.75, vol.I);

- *raportul de expertiză medico - legală suplimentară nr.67 „D”, din 15.07.2013*, prin care conform datelor din fișa medicală la Grecu Vladimir se determina traumatism toraco - abdominal închis cu lezarea splinei și formarea unui hematom subcapsular, hematom difuz și echimoză pe partea posterioară a hemitoracelui stîng, care puteau fi produse cu un corp dur - contodent, inclusiv și cu un par de lemn, posibil în timpul și circumstanțele indicate și sunt periculoase pentru viață, corespund categoriei de vătămări corporale grave. Apariția acestor leziuni descrise în fișa medicală în timpul căderii de la înălțimea proprie se exclude. Ținînd cont de faptul, că lezarea splinei a avut loc în doua etape, Grecu Vladimir putea săvîrși careva acțiuni de sine stătător: să meargă, să conducă automobilul și altele (f.d.106, vol.I);

- *raportul de expertiză medico - legală în comisie nr.254, din 27.12.2013*, prin care s-a constatat, că conform documentelor medicale la Grecu Vladimir, a.n.1958, au fost depistate echimoze pe partea posterioară a hemitoracelui stîng, lezarea splinei cu formarea unui hematom subcapsular și hematom difuz. Ținînd cont de faptul, că ruptura splinei a avut loc în formă de hematom intraparenhimatos incapsulat limitat, nu se exclude faptul, că Grecu Vladimir putea îndeplini careva acțiuni de sine stătător: să meargă, să conducă automobilul s.a. (f.d.127-137, vol.I);

- *raportul de expertiza medico-legala in comisie nr.197, din 24.06.2014*, prin care se constată, că pe corpul lui Grecu Vladimir au fost depistate: echimoze în regiunea hemitoracelui stîng, lateral - posterior și ruptura traumatică a splinei. Lezarea splinei, ca organ al activității abdominale, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă. Echimozele localizate unilateral pe stînga și ruptura splinei au fost produse de acțiuni traumatice: a fost lovit cu un obiect dur, contodent (f.d.186-194, vol.I).

În ședința de judecată a instanței de apel părțile în proces nu au prezentat probe noi, însă procurorul a solicitat verificarea și aprecierea probelor anexate la materialele cauzei. Astfel, procurorul a făcut referire la următoarele probe scrise care sunt anexate

la cauza penală:

- plîngerea lui Grecu Vladimir adresată organelor competente, prin care a solicitat atragerea la răspundere conform legislației a lui Roman Vasile, care la 11.09.2012 la marginea iazului din satul Ciuciulea, r-l Glodeni l-a maltratat cu un par, lovindu-l peste tot corpul, cauzîndu-i leziuni corporale grave (f.d.11, vol.I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului, din 30.10.2012, prin care s-a examinat marginea bazinului acvatic, situat pe marginea satului Ciuciulea (f.d.14, vol.I);

- ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă, din 20.11.2012, prin care Grecu Vladimir a fost recunoscut în calitate de parte civilă (f.d.41, vol.I);

- procesul - verbal de confruntare, din 03.02.2013, potrivit căruia a avut loc confruntarea între Roman Vasile și Grecu Vladimir (f.d.61 - 65, vol.I);

- procesul - verbal de confruntare, din 03.02.2013, potrivit căruia a avut loc confruntarea între Roman Vasile și martorul Rusu Vasile (f.d.66-68, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală cu nr. 13 „D” din 06.02.2013 (f.d.75, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 131 „D”, din 23.10.2012 (f.d.76, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr.67 „D”, din 15.07.2013 (f.d. 106, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.254, din 27.12.2013 (f.d.127-137, vol.I);

- procesul - verbal de ridicare, din 20.04.2014, prin care de la Grecu Vladimir s-a ridicat cartea medicală (f.d. 154, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.197, din 24.06.2014 (f.d.186-194, vol.I);

- copia fișei medicale nr. 14099 a lui Grecu Vladimir (f.d.208-250, vol.I);

- declarațiile inculpatului Roman Vasile (f.d. 113-120, vol.II); declarațiile părții vătămate Grecu Vladimir (f.d. 121-134, vol.II); declarațiile martorului Grecu Mihail (f.d. 135-137, vol.II); declarațiile martorului Rusu Vasile (f.d. 143-149, vol.II); declarațiile martorului Molea Aurel (f.d.143-147, vol.II); declarațiile martorului Pricop Zinaida (f.d. 148-149, vol.II); declarațiile martorului Racoviță Damian (f.d.150-152, vol.II); declarațiile martorului Anița Anatol (f.d.153-155, vol.II); declarațiile martorului Marc Oxana (f.d.156-158, vol.II); declarațiile martorului Cuvșinov Ion (f.d. 159-164, vol.II); declarațiile martorului Sîrbulenco Andrei (f.d. 165-170, vol.II); declarațiile martorului Șamraev Veaceslav (f.d. 171-172, vol.II).

Astfel, instanța de apel a conchis că faptele incriminate inculpatului Roman Vasile și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, care coroborează între ele, necreînd dubii referitor la faptul că circumstanțele descrise în rechizitoriu au avut loc, iar argumentele inculpatului poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru faptele comise.

Prin urmare, lecturînd cererea de apel înaintată de către partea apărării, instanța de apel a reținut dezacordul apelanților cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Roman Vasile în baza art.151 alin. (1) Cod penal, în opinia acestora, acțiunile inculpatului necesită reîncadrare în baza art. 157 Cod penal. În motivarea poziției apelanții au susținut, că la încadrarea juridică a faptei instanța nu a stabilit intenția inculpatului Roman Vasile, invocînd că leziunile lui Grecu Vladimir i-au fost cauzate din imprudență.

În sensul argumentului invocat, instanța de apel a menționat, că faptei săvîrșite de către Roman Vasile, i s-a dat o încadrare juridică corectă și lipsesc temeiuri pentru reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în art. 157 Cod penal. Versiunea apărării, urmează a fi respinsă, deoarece în cadrul examinării cauzei penale, prin probele prezentate și cercetate s-a stabilit cu certitudine prezența laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal realizată prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Prezența intenției se desprinde din declarațiile părții vătămate care a indicat că: *”Roman Vasile l-a lovit în regiunea splinei, după care i-a aplicat lovituri pe tot corpul și la cap. La lovit pînă ce a căzut jos și nu mai avea puteri. A început a striga la Roman ca să-i dea pace și să nu-l omoare, deoarece are de crescut copii acasă și vrea să trăiască. Lovitura i-a fost aplicată cu un par de lemn.”*

Potrivit declarațiilor martorului Rusu Vasile *”în seara incidentului a venit la marginea iazului cu Grecu Vladimir să prindă pește și la un moment cînd Grecu Vladimir era în apă, iar el stătea culcat pe mal, a fost lovit cu piciorul în regiunea urechei drepte unde a început să curgă sînge. A observat, că era Roman Vasile. Plecase spre fermă, cînd mergea spre fîntînă auzea cum Grecu Vladimir striga ”nu mă bate, că am copii acasă”. Și-a dat seama, că și Grecu a fost bătut de Roman, deoarece în seara ceea în afară de ei nu se mai afla nimeni la iaz. A observat, că Roman Vasile cînd l-a lovit cu piciorul lîngă iaz, avea în mîină un par”*.

Declarațiile părții vătămate Grecu Vladimir și a martorului Rusu Vasile în coroborare cu concluzia raportului de expertiză medico legală în comisie nr.197, din 24.06.2014, precum și cu celelalte probe puse la baza sentinței, demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Roman Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în opinia instanței de apel nu puteau fi cauzate din imprudență leziunile corporale depistate la partea vătămată Grecu Vladimir, reieșind și din mecanismul producerii, precum și din multitudinea acestora.

Potrivit prevederilor art. 18 Cod penal *”se consideră că infracțiunea a fost săvîrșită din imprudență dacă persoana care a săvîrșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar consideră în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea*

survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă”.

Luînd în considerație norma citată supra, instanța de apel a reținut, că la caz nu sunt temeiuri pentru recalificarea acțiunilor inculpatului Roman Vasile din art. 151 alin. (1) Cod penal în art. 157 Cod penal, întrucît, acesta în momentul aplicării loviturilor cu parul de lemn, a prevăzut posibilitatea cauzării leziunilor corporale și a admis aceasta în mod conștient, or, a aplicat consecutiv mai multe lovituri pînă cînd Grecu Vladimir a căzut la pămînt și i-a spus sa nu-l omoare. Roman Vasile, în momentul comiterii faptei infracționale își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acesteia și a prevăzut urmările prejudiciabile. Reieșind din cele menționate, instanța de apel apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul apărării privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului, or, acesta este invocat cu scopul de a ușura răspunderea și pedeapsa penală pentru fapta comisă.

Faptul, că lui Grecu Vladimir i-au fost cauzate anume vătămări corporale grave, se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 13 „D” din 23.10.2012, prin raportul de expertiză medico-legală cu nr. 13 „D” din 06.02.2013, prin raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr.6“ „D” din 15.07.2013, prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.197, din 24.06.2014, precum în concluziile respectivelor rapoarte, este menționat și mecanismul producerii acestor vătămări.

De asemenea instanța de apel a conchis, că sunt neîntemeiate criticile aduse de către apărare vis a vis de incorectitudinea constatării timpului și mecanismului producerii traumatismelor, or, s-a stabilit cu certitudine că aceste vătămări i le-a cauzat Roman Vasile la data de 11.09.2012, iar versiunea potrivit căreia Grecu Vladimir în urma căderii s-a ales cu respectiva traumă a fost inventată de către ultimul întru evitarea rușinii față de consătenii, ulterior conștientizînd seriozitatea traumelor a comunicat medicului despre circumstanțele cauzării acestora, fiind anunțate și organele de drept.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea și individualizarea pedepsei penale instanța de fond a ținut cont de faptul, că lui Roman Vasile i-a fost incriminată o infracțiune gravă, comisă cu intenție, cu caracter unic, fără forme de participație.

De asemenea, instanța de fond a luat în considerație, că inculpatul Roman Vasile se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidenta medicului narcolog sau psihiatru nu se află, este căsătorit, are trei copii minori la întreținere, este angajat în cîmpul muncii, are loc permanent de trai, anterior nu a fost judecat, nefiind constatate circumstanțe care ar agrava răspunderea inculpatului.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond eronat, a reținut inculpatului drept circumstanță atenuantă încălcarea termenului rezonabil la anchetă, specificînd în acest sens lipsa de activitate operativa a organului de urmărire penală.

Această circumstanță instanța de fond prin prisma art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, a reținut-o și la stabilirea pedepsei inculpatului Roman Vasile drept recompensă pentru încălcarea dreptului la un proces echitabil și de desfășurare a lui în termen rezonabil, garantat de art. 19 alin. (1) CPP și art.6 alin. (1) din CEDO, fapt inadmisibil în opinia instanței de apel, or, unei și aceleiași circumstanțe i-a fost atribuită

o dublă valență.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat, că conform prevederilor art.76 alin. (1) lit. 1) Cod penal *”la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante: ...expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de faptuitor”*. La caz, inculpatul Roman Vasile a fost recunoscut culpabil de comiterea unei infracțiuni grave, pentru care, conform art. 60 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală, termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală este de 15 ani, respectiv 2/3 din acest termen constituie 10 ani, fiind evidentă aplicarea eronată de către instanță a prevederilor menționate. Mai mult ca atât, analizând materialele prezentate instanța de apel nu consideră, că ar fi fost depășit termenul rezonabil la urmărirea penală, or, la acest capitol se reține complexitatea sporită a cazului ținând cont de cuantumul acțiunilor de urmărire penală petrecute, inclusiv dispunerea și efectuarea pe caz a unui șir de expertize medico-legale, acțiuni care au fost dispuse în marea majoritate la cererea apărării.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 61,75 Cod penal, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptelor și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al faptei comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

La fel, instanța de apel a considerat, că pedeapsa sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de 3 ani, a fost corect numită inculpatului Roman Vasile, este în limitele legii și echitabilă faptelor comise.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a reținut inculpatului drept circumstanță atenuantă încălcarea termenului rezonabil de anchetă, astfel, instanța de apel nu a modificat termenul de pedeapsă pentru inculpat, ori instanța de judecată este obligată conform legii să individualizeze pedeapsa penală ținând cont de fiecare circumstanță atenuantă ori agravantă;

- instanța de apel incorect a menținut sentința, nu a argumentat pedeapsa penală aplicată și nemotivat a respins apelul declarat de către procuror, astfel, instanța de fond a aplicat o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege fără a face mențiune la art. 79 Cod Penal și fără a motiva conform legii aplicarea unei pedepse mai blânde;

- erorile comise de instanța de fond au fost menținute și de instanța de apel care, în

conformitate cu prevederile alin. (4) pct. 14.7) din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005, este obligă să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, potrivit art.435 Cod de procedură penală, întrucît o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

5.1. La recursul ordinar declarat, a depus referință inculpatul Roman Vasile, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului declarat de procuror, cu casarea deciziei, recalificarea acțiunilor la art. 157 Cod penal, micșorîndu-i pedeapsa aplicată, rejudecînd cauza și pronunțînd o nouă hotărîre fără a dispune rejudecarea cauze de către instanța de apel.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide, că acesta este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale – temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Totodată, Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Roman Vasile în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, însă critică hotărîrea contestată numai în partea stabilirii pedepsei, considerînd că greșit i-a fost aplicată o pedeapsă mai blîndă, fără a face mențiune la prevederile art. 79 Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs constată că sancțiunea art. 151 alin. (1) Cod penal (red. Legii din 14.04.2009), în baza căruia inculpatul Roman Vasile a fost condamnat, prevedea pedeapsa închisorii de la 3 la 10 ani.

Conform art. 16 Cod penal, această infracțiune se atribuie la categoria celor grave.

Prin sentința primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul Roman Vasile a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată pe o perioadă de probațiune pe un termen de 3 ani.

În acest sens, Colegiul penal relevă că în corespundere cu prevederile art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și **pedeapsa pentru aceasta se stabilește de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei**, prin urmare din materialele cauzei penale fapta a fost comisă la data de 11.09.2012, sancțiunea prevăzută la momentul comiterii infracțiunii incriminate prevedea pedeapsa închisorii de la 3 la 10 ani, pînă la data de 21.06.2013.

Prin urmare, pentru fapta comisă instanțele de judecată s-au orientat la limitele de la 3 la 10 ani, ținînd cont de momentul comiterii infracțiunii și legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Referitor la argumentul acuzatorului de stat privind stabilirea unei pedepse prea blînde de către instanțele de fond fără a face mențiune la prevederile art. 79 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece instanța de judecată a stabilit o pedeapsă în limitele sancțiunii normei incriminate, din care motive, instanța de recurs este solidară cu soluția adoptată de către ambele instanțe, care au determinat stabilirea echitabilă a măsurii și mărimii pedepsei numite inculpatului.

Nu acceptă Colegiul penal nici motivele recurentului precum că, *„instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a reținut inculpatului drept circumstanță atenuantă încălcarea termenului rezonabil de anchetă, astfel, instanța de apel nu a modificat termenul de pedeapsă pentru inculpat, ori instanța de judecată este obligată conform legii să individualizeze pedeapsa penală ținînd cont de fiecare circumstanță atenuantă ori agravantă, mai mult erorile comise de instanța de fond au fost menținute și de instanța de apel”* deoarece, prezența circumstanțelor atenuante, conform prevederilor art. 76 Cod penal, acestea au fost descrise în sentință, că inculpatul Roman Vasile la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este căsătorit, are la întreținere trei copii minori, este angajat în câmpul muncii, are loc permanent de trai, anterior n-a fost judecat.

În acest context, Colegiul penal reține, că instanța de apel corect a statuat că constatarea eronată a încălcării termenului rezonabil, precum și reținerea greșită a unei circumstanțe atenuante, nu poate duce la casarea sentinței, or, soluția instanței privind încadrarea acțiunilor inculpatului, vinovăția acestuia, măsura și termenul de pedeapsă

stabilită, este corectă, fiind emisă în corespundere cu circumstanțele de fapt și de drept stabilite pe parcursul examinării cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiurile pentru recurs ordinar declarat de procuror, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, în cauza penală privindul pe **Roman Vasile Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 mai 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin